

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2022 r., w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, w związku z wnioskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 11 lipca 2022 r., SD [...], o wyznaczenie sądu dyscyplinarnego do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy sędziego w stanie spoczynku Sądu Okręgowego w N. – B. K..

postanowił:

na podstawie art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p. wyznaczyć Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w (...) jako właściwy miejscowo do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarnej B. K.- sędziego w stanie spoczynku Sądu Okręgowego w N..

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w (...), wnioskiem z dnia 11 lipca 2022 r., SD [...], skierowanym do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 18 lipca 2022 r. (k. 3 – 10), a jego uzupełnienie w dniu 22 lipca 2022 r. (k. 18), zwrócił się o wyznaczenie sądu dyscyplinarnego do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy B. K. - sędziego w stanie spoczynku Sądu Okręgowego w N.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Unormowanie art. 110 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana jako u.s.p., przewidywało, że w sprawach dyscyplinarnych sędziów sądów powszechnych, wymienionych w art. 110

§ 1 pkt 1 lit. a u.s.p., właściwy sąd dyscyplinarny wyznaczał, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – dalej powoływany jako TSUE, w wyroku z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie C 791/19, uznał że przepisy art. 110 § 3 u.s.p. i art. 114 § 7 u.s.p., w zakresie w jakim powierzają Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Dyscyplinarnej, prawo do dyskrejonalnego wyznaczenia sądu dyscyplinarnego właściwego miejscowo do prowadzenia postępowań przeciwko sędziom sądów powszechnych nie spełniają wymogu wynikającego z art. 19 ust.1 akapit drugi TUE, zgodnie z którym sprawy te powinny być rozpoznawane przez sąd „ustanowiony na mocy ustawy.”

Przepisy, o których mowa w powołanym wyroku TSUE, zostały zmienione art. 4 ust. 5 lit. d i ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, zam. Dz. U. z dnia 14 czerwca 2022 r., poz. 1259, która weszła w życie w dniu 15 lipca 2022 r. Z dniem wejścia w życie tej ustawy zniesiono również Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego, a utworzono Izbę Odpowiedzialności Zawodowej.

Przepis art. 110 § 3 u.s.p., po tej nowelizacji, jako zasadę wprowadza, że do rozpoznania spraw, o jakich mowa w art. 110 § 1 pkt 1 lit. a u.s.p., sędziów sądów rejonowych, właściwy miejscowo jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego pełni służbę sędzia objęty tym postępowaniem. **Tylko w przypadku gdy taka sprawa dotyczy sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego, właściwy jest inny sąd dyscyplinarny wyznaczony na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, przez Sąd Najwyższy - Izbę Odpowiedzialności Zawodowej, spośród sądów dyscyplinarnych właściwych dla obszarów apelacji sąsiadujących z obszarem apelacji, w którym znajduje się sąd w którym pełni służbę sędzia objęty postępowaniem (por. art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p.).** Sąd Najwyższy – Izba Odpowiedzialności Zawodowej wyznacza ten sąd w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wniosku (por. art. 114 § 7 u.s.p.). Orzeka w składzie jednego sędziego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2022 r., sygn. akt I ZW 3/22). Sąd Najwyższy w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej rozstrzyga odnośnie wniosku, o którym mowa w art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p,

stosując przepisy u.s.p. o trybie postępowania zawarte w „Rozdziale 3. Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów i asesorów sądowych.”

W niniejszej sprawie, jak wynika z danych zawartych we wniosku, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] w dniu 11 lipca 2022 r. wszczął wobec sędziego sądu okręgowego w stanie spoczynku B. K. postępowanie dyscyplinarne i sporządził na piśmie zarzuty dyscyplinarne (k. 4 – 10). Zarzucono popełnienie wykroczenia, polegającego na zaparkowaniu samochodu w sposób niedozwolony i przez to uchybienie godności sędziego. Postępowanie to nie dotyczy kategorii spraw, które w pierwszej instancji rozpoznaje Sąd Najwyższy w składzie dwóch sędziów orzekających w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej i jednego ławnika Sądu Najwyższego (por. art. 110 § 1 lit. b u.s.p.). Spełnione są zatem wymogi określone w art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p. W tej sytuacji Sąd Najwyższy wyznaczył Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] jako właściwy miejscowo do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarnej sędziego sądu okręgowego w stanie spoczynku B. K. (jest to jeden z sądów dyscyplinarnych właściwych dla obszarów apelacji sąsiadujących z obszarem apelacji [...], w której znajduje się Sąd Okręgowy w N. gdzie pełnił on służbę).

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.

[as]